

čeř - wje - na ró - žič - ka mi.

2. Hale něhdźe a něhdy je zahrodka, hlej, hale
hdźež budu róžičku přesadžić sej.

3. Hale něhdźe a něhdy kće zbožo tež mi, hale
rady to městačko zhonił bych ēi.

4. Hale róžička, zahrodka, zbožo mje tu, hale
něhdźe a něhdy raz powitaju.

5. Hale něhdźe a něhdy tak lubowany, hale
buđu so kublaći zradowany.

6. Hale myslička khodži mi tu a tež tam, hale
wutrobu njemóžu spokojić sam.

7. Hale myslička twari so hinak a tak, hale
rjana je nadžija, bjez měra pak.

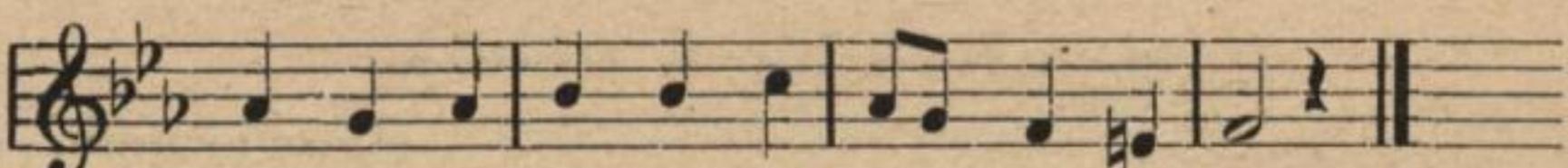
8. Hale myslička, wutroba wuzwolatej, hale
něhdźe a něhdy tež dostanjetej. H. Z.

143. Hilžička.

Ludowy spěw.

1. Šla je tam ho-lič - ka tra-wič-ku žnjeć

do haj-ka ze - le - nu tra - wič - ku žnjeć.

2. Wjele je horsčičkow nažinała, wulke je
brěmješko nakopiła,

3. Hdyž pak je z brěmješkom postanyła, do
lička šlipny ju haļužčička.

4. „Čakaj, ty šibała haļužčička, zo sy tak lestnje
mje pošlipnyła!“